

att svensk undersåte, i fall han i utlandet måst erlägga arfskatt och äfven måste erlägga dylik i hemlandet, skall vid skattens erläggande vara berättigad räkna sig till godo det belopp, som han utomlands nödgats utgöra i arfskatt.

Då det torde erkännas, att det är af vigt, att de i denna motion omförmälda frågor blifva underkastade en allsidig utredning; samt

då en dylik utredning icke lärer kunna åstadkommas annorledes än genom Kongl. Maj:ts försorg, tillåter jag mig hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes, efter verkställda utredningar, för en kommande Riksdag framlägga förslag till lagbestämmelser *dels* derom, att arf- eller testamentstagare efter *utländsk* undersåte, som i Sverige efterlemnar fast eller fast och lös egendom, skall vara skyldig att till svenska staten utgifva arfskatt, samt *dels* derom, att arf- och testamentstagare efter *svensk* undersåte, som utomlands efterlemnar fast eller fast och lös egendom, derför arfskatt i utlandet måst utgifvas, skall åtnjuta viss lindring i utgörande af arfskatt till svenska staten.

Stockholm den 25 januari 1901.

Philip Leman.

N:o 16.

Af herr **Törnebladh**, om beredande af rätt till semester för deputerade, utsedda af fullmäktige i riksgäldskontoret.

I 58 § af det för riksgäldskontoret gällande reglemente är stadgadt:
»Fullmäktige utse inom sig — — två deputerade, hvilka det åligger att ombesörja lånemedels indragning, verkställa de för riksgäldskontorets räkning erforderliga utländska liqvider, anordna medel till vissa af full-

mäktige beslutade eller eljest ovilkorligen bestämda utbetalningar med mera, allt i öfverensstämmelse med de beslut och föreskrifter, som fullmäktige meddela; egande deputerade att sig emellan närmare fördela dessa dem gemensamt tillhörande göromål. Vid hvarje sammanträde böra deputerade redogöra för sina åtgärder under den efter fullmäktiges näst föregående sammankomst förflutna tid.»

Då således dessa deputerade hafva att tjenstgöra äfven mellan fullmäktiges sammankomster i regeln väl hvarje dag, synes det billigt, att de, likaväl som riksbankens båda ordinarie deputerade, må ega rätt till semester, hvaraf åter med nödvändighet skulle följa, att arfvodena under semestertiden till de tjenstförrättande skulle utgå af riksgäldskontorets medel.

Jag tillåter mig därför föreslå,

att i 58 § af riksgäldskontorets reglemente insättes ett stycke af följande innehåll:

Deputerade ega åtnjuta ledighet hvardera en och en half månad årligen.

De förändringar, som i sammanhang härmed skulle ifrågakomma i riksgäldskontorets reglemente för öfrigt, torde statsutskottet kunna lämpligen föreslå vid reglementets revision.

Om remiss till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 25 januari 1901.

R. Törneblad.